

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslaget indebærer en udvidet anvendelse af bøder over for kørsel efter indtagelse af spiritus i forbindelse med en forlængelse af frakendelsestiderne ved de højere promiller.

Den begrænsning i anvendelsen af frihedsstraf, som er en følge af lovforslaget, vil indebære en mere hensigtsmæssig udnyttelse af kriminalforsorgens ressourcer. Den udvidede anvendelse af bøde i stedet for frihedsstraf vil samtidig kunne bidrage til en hurtigere fuldbyrdelse af idømte straffe og vil således efter justitsministeriets opfattelse kunne give mulighed for en mere effektiv indsats over for kørsel efter indtagelse af spiritus.

2. Straffen for spirituskørsel var tidligere normalt frihedsstraf i form af hæfte eller fængsel. I 1971 blev anvendelsen af frihedsstraf i mindre grove tilfælde erstattet af bødestraf, og 14 dages hæfte blev mindste frihedsstraf mod tidligere 20 dages hæfte. Den hidtidige regel om (ubetinget) frakendelse af førerretten ved overtrædelse af forbudet mod spirituskørsel blev opretholdt uændret.

Ved færdselsloven af 1976 ændredes retsgrundlaget, idet der blev indført faste promillegrænser. Den nedre grænse blev sat til 0,81 promille, og der blev samtidig indført en selvstændig straffebestemmelse, der fik betegnelsen promillekørsel, omfattende området 0,81 – 1,20 promille. Straffen for promillekørsel er, bortset fra gentagelsestilfælde, bøde.

På linie med sanktionsomlægningen i 1971 blev det ved loven af 1976 forudsat, at der anvendes bødestraf ved mindre grove tilfælde af spirituskørsel. Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget, at bødestraf bør anvendes i tilfælde, hvor promillen ikke har oversteg 1,50, og hvor der ikke foreligger skærpene omstændigheder.

Medens der efter 1976-loven normalt kun skal ske betinget frakendelse af førerretten i forbindelse med promillekørsel, skal frakendelse for spirituskørsel normalt være ubetinget. Der er som begrundelse herfor i lovforslagets bemærkninger lagt vægt

dels på den betydelige risiko, som spirituskørsel frembyder, dels på den betydelige præventive virkning, som må antages at ligge i muligheden for ubetinget frakendelse.

Der henvises om loven til Folketingstidende 1975–76 sp. 127, 570, 10509, 11288, Tillæg A sp. 289, Tillæg B sp. 1803 og 2241 og Tillæg C sp. 673.

3. De gældende regler om kørsel efter indtagelse af spiritus findes i § 53 i færdselsloven af 1976.

Spirituskørsel foreligger efter denne bestemmelses stk. 1 i tilfælde, hvor alkoholconcentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 1,20 promille, og efter stk. 2 når der, navnlig i form af kørselsuheld, foreligger konkrete holdepunkter for, at evnen til at føre motorkøretøj er nedsat på grund af spiritusindtagelse.

Promillekørsel vil efter stk. 3 foreligge i tilfælde, hvor promillen er mellem 0,81 og 1,20, og der ikke i øvrigt foreligger omstændigheder, der viser, at den pågældende har været ude af stand til at køre på betryggende måde.

Straffen for spirituskørsel er hæfte eller fængsel indtil 1 år eller i mindre grove tilfælde bøde, jfr. § 117, stk. 1. Det er som tidligere anført ved lovens forarbejder forudsat, at bødestraf anvendes som den normale reaktion i førstegangstilfælde, hvor promillen ikke har oversteg 1,50, og hvor der ikke har foreligget færdselsuheld eller andre skærpene omstændigheder. Ved spirituskørsel skal der normalt ske ubetinget frakendelse af førerretten, jfr. §§ 125 og 127.

Efter færdselslovens § 117, stk. 2, straffes promillekørsel (0,81–1,20 promille) i førstegangstilfælde med bøde. Endvidere skal der efter § 126, stk. 1, nr. 2, jfr. § 128, ske betinget frakendelse af retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort.

I praksis er udmålingen for kørsel efter indtagelse af spiritus med motorkøretøj i førstegangstilfælde, hvor der ikke foreligger kørselsuheld eller andre skærpene omstændigheder, helt skematisk, idet man anvender følgende reaktioner: